

GALERIJA ALMA

TĒRBATAS IEĻA 64 RĪGA LV - 1001

+371 29155572

alma@galerija-alma.lv

www.galerija-alma.lv

ELIZABETE BALČUS

AQUIS LUCIDUS

26.07. – 15.09.2023

sapnī redzu sevi kailu
brīvu no miesas
mirkli pirms vārds man
dod balsi mirkli
pirms lēcienā
ap mani kā sūnas
apausgs pasaule
necaurrejamā telpa

pirms lēcienā
ap mani kā vilnis
apausgs pasaule

Pasaule mirkli pirms rašanās. Redzu to dziļā miegā, sapņos, atslābušā prātā. Dziļi dzelmē, augstu debesīs atrodu tās pēdas. Es sevi atceros kā krāsu, pirms tai pāri uzplauka āda silta un jutīga. es sevi aizmirstu, kā vilnis vilni atkal noskalo no jauna, lai atkal dzimtu.

es ieņemu sava ķermeņa formu
kā ūdens piepildījis trauku
uz brīdi aizmirst par upi

es ieņemu pasaules formu
es ieaugu kā straume
aug jūrā kā
miesa ap miesu apaug
kā ap akmeni sūna
plauksta ap siltu
plaukstu
sapnī redzu sevi
pirms lēcienā
ap mani kā ūdens
sakļaujas pasaule

Pasaule pirms sprieduma - kurā lietas pastāv pašas par sevi. Fenomenoloģijā pastāv termins "epohē", kas raksturo atsacīšanos no spriedumiem par ārpasauli, no visa, kas nav apziņa. Tas ir mēģinājums ieraudzīt pasauli, pirms to izdomāt ir iespējams prāts.

Ūdens bieži izmantots kā simbols saziņai, komunikācijai, identitātei - visam, kas ir fluīds un spējīgs ieņemt dažādas formas. Arī valodu varam uztvert kā konkrētas formas tilpni, kura šķietami padara ūdeni (ideju), kas tajā ieliets, par noteiktu, šajā formā ierobežotu, pastāvot uz to, ka šī forma pastāvējusi pirms ūdens, vai ka ūdens tajā atradis savu patieso formu.

Elīna Vendija Rībena

Es reiz sapnī nokļuvu starptelpā, jeb uzgaidāmajā telpā pirms vienas no savām piedzimšanām uz Zemes. Tajā vietā esošajiem nebija ķermeņi, bet bija krāsas. Es biju oranža. Dažādās krāsas klaiņoja pa daudzstāvu māju - tvaikojošu un mitru, gaidot savu rindu uz lielo baseinu, jeb piedzimšanu uz Zemes. Es zināju, ka starptelpā neesmu ne pirmo, ne pēdējo reizi. Kad pienāca mana kāрта, es safokusējos uz vislabāko lēcieni, atvadījos no pārējām krāsām un teicu: «Mēs vēl tiksimies simtiem tūkstošu reizi, tikai jūs to neatcerēsieties.» Es nepacietīgi un ieintrigēti ielēcu ūdenī un ar nenormālu ātrumu un svētlaimi par savu precīzo lēcieni, kā tāda strūklaka aiztriecos uz Zemi. Šajā ceļojumā ūdens dzēsa manas atmiņas, bet es zināju, ka tā kā esmu spilgti oranža, tad ūdens nevar izdzēst pilnībā visu manu krāsu. Te nu es esmu un mēģinu atcerēties to, ko ūdens mēģināja aizskalot.

Elizabete

Skulptūras: Kristiāna Dimitere

Silikona darbi: Brenda Jansone

Grafiskais dizains: Kristians Fukss

Kuratore: Astrīda Riņķe

Elizabete Balčus (1990) ir performanču māksliniece un muziķe, kura savās uzstāšanās pārvēršas par mākslas objektu. Viņas skaņu ainavas un audiovizuālās performances ved klausītāju cauri atbalsojošām flautas un ēteriskas balss cilpām, brīvā džeza improvizācijām, un klikšķošiem elektropopa bītiem svārstīgā transā starp nomodu un miegu.

Elizabete Balčus ir dzimusi Rīgā, uzaugusi ļoti radošā vidē, daļēji teātrī, daļēji arhitekta birojā, un, pirms sāka mācīties skolā, viņa piedalījās dažādos teātra iestudējumos. Kopš bērnības Elizabete mācījusies flautas spēli. 2016. gadā Balčus Lielbritānijas izdevniecībā Liminal Noise izdeva albumu Conarium. Albums iekļauts britu komiķa James Acaster grāmatā *Perfect Sound Whatever* kā viens no labākajiem albumiem, kas izdots 2016. gadā. Viņas albums *Hotel Universe* tika izdots Monreālā bāzētā izdevniecībā *Mothland* 2022. gada septembrī.

Izstādi atbalsta:

Rīgas Dome

Valsts kultūrkapitāla fonds

Tālavas sidrs

VINYLLA.lv